O PRADO VERDE

Había un prado moi longo no que non se podía entrar, moita xente dicía que alí se escondían dúas perigosas bestas. Entre unha alta herba verde e unhas cantas árbores. A xente tiña medo a entrar alí, pero dous rapaces chamados, Manuel e David estiveron tres días pensando en adentrarse nese misterioso lugar, dous días máis tarde decidiron coller auga e algo de comida.

Ambos dixeron nas súas casas que ían dar un paseo moi longo. Chegaron a aquel prado, mais non estaban seguros de entrar, pero tras moito pensalo, decidiron ir.

Colleron unha cámara para fotografar as bestas. Canto máis se acercaban cara o centro da finca, máis ruídos escoitaban, nun momento viron que algo se acercaba cara a eles, e era un raposo que se asustou ao velos. Eles estaban tan tensos que se os tocaba algo, partían en mil anacos. Cando só faltaban uns metros para chegar ás árbores comezaron a oír aullidos; viron unha madrigueira moi grande na cal había dous lobos que os miraron con medo e agocháronse detrás dunha pedra, déronlles un pouco de comida. De súpeto, chegou sua nai pero como viu que lles deron de comer, non lles fixo nada.

Manuel e David marcháronse para as súas casas. As nais estaban preocupadas pola tardanza dos seus fillos. Eles desculpáronse e contáronlles o acontecido e rifaron con eles, por poñer as súas vidas en perigo. Pero seica...como ben dixo David: **mala herba nunca morre.**